

Ad quintum sic pro

cedit. **V**idetur quod inconuenienter dicatur filie inanes glorie esse: iobediencia: iactantia: ypocrisis: contumacia: pertinacia: discordia: nouitatum presumptio. **I**actantia. n. s. m. s. Regl. 22. moral. ponitur in seipsum superbie supbia autem non oritur ex inani gloria sed potius ex. ut **Gregorius** dicit 31. moral. g. iactantia non debet poni filia inanis glorie. **P**ro contumacia et discordia videtur ex ira maxime puenire. sed ira est capitale vitium inani glorie adiuturum. g. videtur quod non sunt filie inanis glorie. **C**risostomus dicit super **Matthaeum** quod vbi quis est vana gloria malum est. sed maxime in philanthropia. i. in misericordia quam non est aliquid nouum sed in consuetudine hominum existit est presumptio. g. presumptio nouitatum non debet spalius poni filia inanis glorie. **S**ed est auctoritas **Gregorius** in 31. moral. vbi predictas filias inanis glorie assignat. **R**espondeo dicendum quod sicut dicitur illa vitia que de se nata sunt ordinari ad finem alicuius vitii capitalis dicuntur filie eius finis autem inanis glorie est manifestatio proprie excellentie ut ex se dicitur per ad quod potest habere redere dupliciter. **U**no directe siue per verba. et sic est iactantia siue per facta et sic si sint vera habitia aliquam admirationem est presumptio nouitatum que homines solent magis admirari. si autem per falsa sic est ypocrisis. **A**lio autem modo nititur aliquis manifestare suam excellentiam indirecte ostendendo se non esse alio minore. et hoc quadrupliciter. primo quod ad intellectum. et sic est pertinacia per quam homo nimis ininitur sue sententiae nolens credere sententiae meliori. 2. quod ad voluntatem: et sic est discordia dum non vult a propria voluntate discedere ut alius concordet. 3. quod ad locutionem. et sic est contumacia dum aliquis verbis clamose se alium litigat. 4. quod ad factum et sic est iobediencia: dum scilicet aliquis non vult exequi superioris precepti. **A**d primum ergo dicendum quod sic dicitur est iactantia ponitur spes superbie quantum ad intentionem carum eius que est arrogancia: ipsa autem iactantia exterior ut dicitur in 4. ethicorum ordinatur quantum ad quod dicitur: sed frequenter ad gloriam et honorem. et sic oritur ex inani gloria. **A**d secundum dicendum quod ira non causat discordiam et contumaciam nisi cum adiunctione inanis glorie: per hoc scilicet quod aliquis sibi gloriosum reputat quod non cedit voluntati vel verbis aliorum. **A**d tertium dicendum quod inanis gloria vituperatur circa eliam propter defectum caritatis que videtur esse in eo quod profert inane gloriam vilitati proximi dum propter hoc illud facit. non autem vituperatur aliquis ex hoc quod presumat elemosinas

facere quasi aliquid nouum.

Inde fide

randum est de pusillanimitate. **E**t circa hoc queritur duo. primo utrum pusillanimitas sit peccatum 2. cui virtuti opponatur.

Ad primum sic procedit

Videtur quod pusillanimitas non sit peccatum. **E**t o. n. peccatum aliquis efficit malus sicut ex o. virtute aliquis efficit bonus. sed pusillanimitas non est malus ut philosophus dicit in 4. ethicorum. g. pusillanimitas non est peccatum. **P**ro philosophus dicit ibidem quod maxime videtur pusillanimitas esse quod magnis bonis dignus existit. et tamen his non dignificat se ipsum. sed nullus est dignus magnis bonis nisi virtuosus quia ut philosophus ibidem dicit: secundum vitam solus bonus est honorandus. g. pusillanimitas est virtuosus. non ergo pusillanimitas est peccatum. **I**tem in initio omnis peccati est supbia ut dicitur **Ecclesiastici** 10. sed pusillanimitas non procedit ex supbia: quia superbus extollit se sed id quod est pusillanimitas autem subtrahit se ab ipsis quibus dignus est. g. pusillanimitas non est peccatum. **P**ro philosophus dicit in 4. ethicorum. quod dignificat se minoribus quam sit dignus dicitur se ipsos minoribus quam sint digni sicut dicitur per moysen et **Jeremiam** quod digni erant officio ad quod assumebantur a deo: quod tamen uterque eorum humiliter recusabat ut habetur **Exodo** 3. et **Jeremias** 1. non ergo pusillanimitas est peccatum. **S**ed 3. **N**ihil in minoribus hominum est vitandum nisi peccatum. sed pusillanimitas est vitanda: dicitur in **Colossensis** 3. **P**atres nolite ad indignationem provocare filios vestros ut non pusillo animo sint. g. pusillanimitas est peccatum. **R**espondeo dicendum quod omne illud quod contrariatur naturali inclinationi est peccatum: quia contrariatur legi nature. in enim autem vnicuique rei naturalis inclinatio ad exequendum actionem commensurata sue potentie ut patet in omnibus rebus naturalibus tamen aiatibus que inanimatis. sicut autem per presumptionem aliquis excedit proportionem sue potentie dum nititur ad maiora quam possit. ita pusillanimitas etiam deficit a proportionem sue potentie dum recusat in id tendere quod est sue potentie commensuratum. et ideo sicut presumptio est peccatum. ita et pusillanimitas. et ideo est quod seruus qui acceptat pecuniam domini sui fodit in terra nec est operatus ex ea propter quendam pusillanimitatem timorem: puniatur a domino ut habetur **Matthaeum** 25. et **Luca** 19. **A**d primum dicendum quod philosophus illos nominat malos qui proximo

inferit nocumeta. et fm h pusillanimus dr
 no ee malus: ga nulli ifert nocumetu nisi p
 accis inqstiu. s. deficit ab operib' qb' possz
 alios iuuare: dic. n. Hreg' in pastorali q' illi
 q' pdesse utilitati primoz i pdicatioe refugi
 unt si districte iudicet: ex tantis rei sunt ex
 quatis venietes ad publicu pdesse potuerit
Ad secundu dicendu q' nihil phibet aliquē
 habere habitu vtutis peccare. venialit qdez
 etiā ipso habitu remanete. mortalit aut cuz
 corruptione ipso habitus vtutis gtuite. et io
 pot' tringere q' aliqs ex vtute quas habet sit
 dignus ad aliq' magna faciēda q' sunt digna
 magno honore. et tñ p h q' ipse non attēpat
 sua vtute vti peccat: qñqz qdē venialit: qñqz
 aut mortalit. **U**t potest dici q' pusillanim'
 ē dign' magnif fm hūilitate ad vtutē q' tē ei:
 uel ex bōa dispositioe nāe: uel ex scia: uel ex
 extiozi fortua qb' dū recusat vti ad vtutē pu
 sillanimus reddif. **A**d tñū dō q' ēt pu
 sillanimitas aliq' mō ex supbia pot' oziri dū. s.
 aliqs nimis pprio sēfui inicit q' reputat se in
 sufficiēte ad ea respectu qz sufficiētiā habet
Un' dr. p. 26. Sapiētior sibi piger videt se
 ptez vris loquētibus snias: nihil. n. phibet
 q' se qstū ad aliq' deycit: et qstū ad alia se in
 sublime extollat. vñ Hreg' i pastorali d' moy
 se dic q' supbus fortasse eet si ducatu plebis
 sue sine trepidatioe suscipet. et rurū supbus
 existerē si auctozis iperio obedire recusaret
Ad qrtuz dicēdū q' Moyses et Jeremias
 digni erāt officio ad qd' dinitus eligebāt ex
 dina gra. s. ipsi cōsiderātes pprie ifirmitatis
 isufficiētiā recusabāt: nō tñ ptnacit' ne i sup
 biam laberentur.

Ad secunduz sic pro

cedit. **V**idēt q' pusillanimitas nō opponat
 magnimitati. **D**ic. n. pbs i 4. ethicoz q' pu
 sillanimus ignorat seipm: appeteret. n. bona
 qb' dign' ē si se cognoscet. s. i grātia sui vidēt
 opponi prudētie. g' pusillanimitas opponit
 prudētie. **P**. Math. 25. seruu q' ppē pusil
 lanimitatē pecunia vti recusauit vocat dñs
 malū et piger. pbs etiā dic i 4. ethicoz q' pu
 sillanimi vidēt pigri. s. pigritia opponit sol
 licitudini q' ē ac' prudētie ut s' habitū ē. g'
 pusillanimitas nō opponit magnimitati.
P. Pusillanimitas vidēt ex iordinato tio
 re. pcedere. vñ dr Ysa. 35. **D**icite pusillani
 mes cōfortamī et nolite timere. etiā vidēt p

cedere ex iordinata ira: fm illud ad Col. 3.
Patres nolite ad indignationē puocare fili
 os vestros ut nō pusillo aio fiāt. s. iordinatio
 timorl opponit fortitudini. iordinatio aut
 ire māsuertudini. g' pusillanimitas nō oppoif
 magnanimitati. **P**. vitiū qd' opponitur ali
 cui virtuti tāto gūi' est quāto ē magl virtuti
 dissimile. s. pusillanimitas magl ē dissimilis
 magnimitati qz psuptio. g' si pusillanimitas
 opponeret magnimitati: seqrēt q' eet gūi'
 pctm qz psuptio qd' ē illud qd' dr Eccl. 37.
D psuptio neq'ssima vnde creata es. nō g' pu
 sillanimitas opponit magnimitati. **S**ed
 ē q' pusillanimitas et magnimitas differūt
 fm magnitudinē et puitatē ai ut ex ipsis nōi
 bus apparet. s. magnū et puū sūt opposita. g'
 pusillanimitas opponit magnimitati. **P**.
 dicēdū q' pusillanimitas pot' triplicif cōside
 rari. **U**no' fm se ipam. et sic māifestū ē q' s.
 ppriā rōnē opponit magnimitati a q' differt
 fm differētiā magnitudinis et puitatis circa
 idē. nā sicut magnimus ex ai magnitudine
 tēdit ad magna: ita pusillanimus ex ai puita
 te se retrahit a magnis. **A**lio' pot' cōsiderari
 ex pte sue cause q' ex pte itellect' ē ignorātia
 pprie cōditōis. ex pte aut appetitus est timor
 deficiēdi i his q' false estimat excedere suam
 facultatē. 3. modo pot' cōsiderari qstū ad esse
 ctum q' ē retrahere se a magnis qb' ē dign'
 sed sicut s' dicitū ē oppositio vity ad virtutes
 attēdit magis fm ppriā spēm qz fm cāz uel
 effectū et io pusillanimitas directe magnimi
 tati opponit. **A**d pñmū g' dicēdū q' rō illa
 pcedit de pusillanimitate ex pte cause quaz
 bz i intellectu. et tñ nō pprie pot' dici q' oppo
 nat prudētie etiā fm cām suā. qa talis igno
 rantia nō pcedit ex ispiētia: sed magis ex pi
 gritia cōsiderandi suā facultatē ut dicit i 4.
 ethicoz ul' exēqndi qd' sue subiacz potestati.
Ad secundu dicēdū q' rō illa pcedit de
 pusillanimitate ex parte effectus. **A**d tñū
 dicēdū q' rō illa pcedit ex parte cause. nec
 tñ timor causans pusillanimitatē sp ē timor
 piculorū mortis. vñ etiā ex hac pte nō opozz
 q' opponat fortitudini. ira aut scdm rōnem
 ppriy mor' q' qs extollit in vindictā nō cau
 fat pusillanimitatē q' deycit animū s. magis
 tollit eā. inducit aut ad pusillanimitatē rōne
 causaz ire que sūt iurie illate ex qb' deycit
 anim' patienti. **A**d qrtū dicēdū q' pusilla
 nimitas est gūius pctm fm ppriam speciez
 y 2

¶ **psüptio:** ga p ipsaz recedit hō a bonis qd ē pessimum ut dī in 4°. ethicoz. s; psüptio dicif eē negssima rōne supbie ex q̄ pcedit.

¶ **Inde fide**

Orandū ē de magnificētia ⁊ virtus oppositio. Circa magnificētia aut q̄runē q̄tuor p̄ vtz magnificētia fit virtus 2° vtz fit vtus spālis. 3° q̄ fit mā ei. 4° vtz fit pars fortitudinis.

¶ **Ad primuz sic proce**

ditur. **V**idē q̄ magnificētia nō fit virtus. **Q**ui. n. habz vnā vtutē bz oēs ut s̄ habitū ē s; aliqs pōt h̄re alias vtutes sine magnificētia: dic. n. p̄s i 4° ethicoz q̄ nō oīs libālis ē magnificētia. ḡ magnificētia nō ē virtus.

¶ **V**irtus moralis cōsistit i medio ut p̄ in 2° ethicoz. s; magnificētia nō vidē cōsistere i medio supercellit. n. libālitatē magnitudinis. magnū at opponit paruo sicut extremū q̄rū mediū ē egle ut dī in r°. meth. ⁊ sic magnificētia nō ē i medio s; i extremo. ḡ nō est virtus. ¶ **N**ulla vtus tria nālī icliariōi s; magis pficit ipam ut s̄ habitū est. s; sicut p̄s dīc i 4° ethicoz. magnificus nō ē psūptuosus i se ipō qd ē h̄ nālī icliariōz p̄ quā ali quis maxime puidet sibi. ḡ magnificētia ē virtus. ¶ **S**cōm p̄m i 6° ethicoz. ars ē recta rō factibiliū. s; magnificētia ē circa factibilia ut ex ipō nomine apparet. ḡ magis ē ars q̄ virtus. ¶ **S**3. humana virtus ē p̄cipatio q̄dā vtutis dīne. s; magnificētia p̄tinet ad vtutē dīnaz: s̄m illud ps. Magnificētia ei⁹ ⁊ virtus ei⁹ i nubibus. ḡ magnificētia ē virtus. ¶ **R**° dicēdū q̄ sicut dī i p̄ d celo virtus dī p̄ opationē ad vltimū i qd potētia pōt: nō qdem ad vltimum ex pte defectus sed ex parte excessus cuius ratio consistit i magnitudine ⁊ iō opari aliqd magnū ex q̄ sumitur nomē magnificētie p̄p̄e p̄tinet ad rōnē vtutis vñ magnificētia nosat vt utū.

¶ **A**d h̄mū ḡ dicēdū q̄ nō oīs libālis ē magnificētia q̄tū ad actū: ga desūt sibi ea qb⁹ vti necē ē ad actū magnificū: tñ oīs libālis bz habitū magnificētie ul' actu ul' i p̄p̄iā disposiōe ut s̄ dictū ē cū de cōnexiōe vtutū agēf. **A**d secūdū dicēdū q̄ magnificētia cōsistit qdem in extremo cōsiderata quātitate ei⁹ qd faci: s; tñ in medio cōsistit cōsiderata reglā rōnis a q̄

nō deficit: nec eā excedit: sicut etiā s magnitudine dictū ē. ¶ **A**d tñū dicēdū q̄ ad magnificētia p̄tinet facere aliqd magnū: qd at p̄tinet ad p̄sonā vni⁹ cuiusq; ē aliqd p̄uuz in opatione ad id qd conuenit rebus dīnis uel rebus cōibus. ⁊ iō magnificus nō p̄ncipaliter itendit sūptus facere i bis que p̄tinent ad p̄sonaz propziā nō ga bonū suū n̄ q̄rat s; ga nō ē magnū. si qd tñ i bis q̄ ad ipm p̄tinent magnitudinē habeat h̄ etiā magnifice magnificus p̄sequitur sicut ea q̄ semel fuit ut nuptie ul' aliqd aliud h̄ mōi. uel etiā ea q̄ p̄manētia sūt: sicut ad magnificū p̄tinet p̄pare rare ueniētē habitatiōnē ut dī in 4° ethicoz. ¶ **A**d q̄rtum dicēdū q̄ sicut p̄s dicit in 6° ethicoz. oportet artis esse quā dā virtutem. s. moralē p̄ quā. s. appetitus iclinef ad recte vtēdū rōne artis. ⁊ h̄ p̄tinet ad magnificētia. vñ nō ē ars sed virtus.

¶ **Ad secunduz sic pro**

ceditur. **V**idē q̄ magnificētia nō fit spālis virtus. **A**d magnificētia. n. vidē p̄tinere facere aliqd magnū. s; facere aliqd magnum pōt uenire cuilibet vtuti si fit magna sicut q̄ habz magnā virtutē t̄pantie facit magnū t̄pantie opus. ḡ magnificētia nō ē aliq̄ spālis virtus: sed sicut statū p̄fectū cuiuslibet vtutis

¶ **E**i⁹ vidē facere aliqd ⁊ tēdē illō sed tēdē i aliqd magnū p̄tinet ad magnimitatē ut s̄ dictū ē. ḡ facere aliqd magnū p̄tinet ad magnimitatē. n̄ ḡ magnificētia ē v̄p̄ distincta a magnimitate. ¶ **M**agnificētia vidē p̄tinere ad scitatem: dī. n. **E**xo. 15°. Magnificus i scitate. ⁊ i ps. Scitaz ⁊ magnificētia i scificatione ei⁹. s; scitaz ē idē religioni ut s̄ habitū ē. ḡ magnificētia videtur idē eē religioni. nō ḡ ē virtus spālis ab aliis distincta. ¶ **S**3. ē q̄ p̄s cōnumerat eā alijs vtutibus spālibus. **R**° dicēdū q̄ ad magnificētia p̄tinet facere aliqd magnū sicut ex ipso nomine apparet. facere autē dupliciē pōt accipi. vno p̄p̄e. alio cōiter. p̄p̄e aut facere dī opari aliqd i extiori mā: sic facere domū uel aliqd aliud h̄ mōi. cōiter aut dī facere p̄ q̄cūq; actione siue trāseat i extiorē mān sic vrere ⁊ secare. siue maneat i ipso agēte sicut itelligere ⁊ velle. si ḡ magnificētia accipiat s̄m q̄ factionē alicui⁹ magni ipoztat. p̄t facitio p̄p̄e dī: sic magnificētia ē spālis virtus opus. n. factibile. p̄ducit ab arte: i cuius qdē vsu pōt attēdi vna specialis ratio bonitatis